

Вітри холодні

Віталій Гречка

Шум вітру між дерев блукає довго,
Води поверхню не хвилює він,
В калюжах – небо, наче очі бога,
Прикриті і ховають голубінь.

Палає сонце та теплом не віє –
Журба осіння стримує його,
Нарешті й дзеркала калюж рябіють
І в перехожих морщиться чоло.

Вітри холодні прибавляють в силі –
Готують зустріч матінці-зимі,
Вона одягне у сніжинки сиві,
Й обійме морозцем своїх синів.